

МОТИВИ

на присъда по НОХД №6748/21г по описа на 17 наказателен състав

Районна прокуратура – Пловдив е повдигнала обвинение срещу: М. Д. С. за престъпление по чл.183ал.4 от НК за това, че в периода месец декември 2020г.до месец юли 2021г включително в село Долна Махала ,обл.Пловдив ,след като е бил осъден с решение №230/20.02.2020г.на Окръжен съд-Пловдив по гражданска колегия II при състав по гр.дело №1443/2019г влязло в сила на 27.05.2020г. да издържа свой низходящ – детето си Р.М.С. ЕГН***** съзнателно не е изпълнил задължението си в размер повече от две месечни вноски , а именно – 8 /осем/месечни вноски по 160лв. лева,в общ размер на 1280 лева /хиляда и двеста и осемдесет / лева ,като деянието е извършено повторно ,след като е бил осъден за друго такова престъпление с присъда №260064 от 09.11.2020г по НОХД 6225/2020г по описа на Районен съд –Пловдив,влязла в сила на 25.11.2020г.

В съдебно заседание представителят на Прокуратурата поддържа повдигнатото обвинение със същата фактическа обстановка, описана в обвинителния акт и квалификация на деянието. По отношение на реализацията на наказателната отговорност предлага на подсъдимия да бъде наложено наказание –лишаване от свобода, което да бъде отложено с изпитателен срок ,съгласно чл.66 от НК.

Подсъдимият М.С. се явява в съдебно заседание . Като признава вината си ,като моли съда да му наложи наказание по преценка.Твърди ,че не е работил,но след като е започнал работа през 2021г. е започнал да плаща издръжките си.

Съдът , след като се запозна със събраните по делото доказателства , обсъди доводите и съображенията на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна

Подсъдимият М. Д. С. -роден на ****в гр.*** обл.**** с адрес с.**** , **** ,български гражданин ,осъждан, неженен, с основно образование,ЕГН*****.

През 2017 г.С.Д. и подс.М.Д. живели на семейни начала .През месец декември 2017г двамата се разделили и свидетелката се върнала при родителите си в с.Долна махала.От връзката им на 28.08.2018г се родила дъщеря им Р.Д. .М.С. не помагал в отглеждането на дъщеря си, не давал и никакви средства и издръжка.През 2019г.св.Д. пред Окръжен съд –Пловдив искова молба и предявила иск с правна квалификация по чл.69 ,обективно съединен иск с чл.127 ал.2 и 149 от СК.С решение №230 постановено на 20.02.2020г.постановено по гр.дело 1443/2019г.гражданска колегия по описа на При състав обв.С. бил признат за биологичен баща на детето Р.С.Д...Определени името и презимето на детето –Р.М С.а.По силата на това съдебно решение М.С. бил осъден да заплаща на Р.М С.а чрез нейната майка месечна издръжка в размер на 160 лева за минал период от време .Като

следвало да се плати до десето число на текущия месец. Издръжката следвало да се дължи считано от 28.06.2019г до навършване на пълнолетие от детето или настъпване на друга законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване. Осъден бил също така да заплаща издръжка за минал период , а именно от 21.08.2018 до 27.06.2019г в размер на 150 лева .Съдебният акт влязъл в сила на 27.05.2020г. Въпреки осъждането си подс.С. не изпълнявал задълженията си свързани с издръжката. Съответно било заведено и изпълнително дело №35/21г .на 10.03.2021г. като към дата на приложената по досъдебното производство справка от ДСИ Е. /20.05.2021г / няма плащания от длъжника .

През горния период същият не подпомагал с реална финансова помощ детето си .Не плащал издръжка, хващал се епизодично на работа. Като дори има влязла в сила присъда №260064 от 09.11.2020г по НОХД 6225/2020г по описа на Районен съд –Пловдив, влязла в сила на 25.11.2020г., по която е осъден отново за неплащане на издръжка на дъщеря си Р. С. а за периода юни 2020 до месец август 2020г включително.

Гореописаната фактическа обстановка, съдът приема за установена по безспорен начин, от показанията на свидетеля- С.Д. и З.А. , а и от обясненията на самият С. и писмените доказателства ,събрани на съдебното следствие и тези на досъдебното производство, а именно свързани с местоработата на С., както и документи представени по и.д 35/21г от ДСИ – Е., както и представени такива от Д., прочетени на основание чл.283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствения материал от съда, характеристична справка , справка за съдимост .

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че с деянието си подсъдимия М. Д. С. е осъществил състава на престъпление по чл.183ал.4 вр.чл.28 ал.1 от НК.

С неплащането на втората изискуема вноски за инкриминирания период от месец декември 2020г. до месец юли 2021г включително. е осъществил състава на престъплението по чл.183, ал.1 от НК. Тъй като съгласно чл.68 б.А от ЗЗД изпълнението е следвало да стане в местоживеенето на детето и майка му, което към инкриминирания период е било в с.Долна Махала , престъплението е било осъществено на същото място.

За съставомерността на престъплението по така цитирания текст от НК е необходимо от обективна страна деецът да е бил осъден -тоест да има влязло в сила съдебно решение за това да издържа свой низходящ. В дадения казус има такова влязло в сила решение- №230/20.02.2020г. на Окръжен съд-Пловдив по гражданска колегия II при състав по гр.дело №1443/2019г влязло в сила на 27.05.2020г. Същият знае за него. Знае ,че то касае осъждане за това ,че дължи пари на детето си ,чрез неговия законен представител -майка му - С.Д.. Това е престъпление, което се извършва само с пряк умисъл .Той включва съзнателно неизпълнение на това негово задължение. У дееца ,това е налице ,тъй като същия макар да не е работил дълго време и да е имал

финансови затруднения ,като впоследствие и започнал работа видно от доказателствата по делото ,в същото време обаче липсата на редовни постъпления, всеки месец не е предпоставката за неиздължаване в срок на сумите ,за които е осъден. Още повече ,че същите са предвидени в нисък размер и е принципно задължението му да ги покрива.

По тези факти няма спор, а и те са доказани от всички доказателства по делото. Те именно доказват по категоричен начин, че подс. С. е осъществил с бездействието си престъплението по чл.183, ал.1 от НК.

На следващо място предходното му осъждане по присъда №260064 от 09.11.2020г по НОХД 6225/2020г по описа на Районен съд –Пловдив,влязла в сила на 25.11.2020г обуславя и това ,че деянието му е извършено при повторност и от там се определя квалификацията по чл.183 ал.4 от НК.

Деянието на С. е умишлено при пряк умисъл, защото като е съзнавал отлично задължение към дъщеря си – Р. С.а, факта че същата се нуждае от финансова помощ, той упорито се е въздържал от изпълнението му в период от 8 месеца ,което според съда е достатъчно дълъг период.

А и видно от неговите обяснения –същия дълго не е разполагал със средства, имал желание ,но обективно не е имал възможност да изплаща издръжката ,поради което реално не го правил по отношение на детето си ,чрез неговата майка и законен представител. Като се има предвид, че издръжката се определя и следва да се плаща ежемесечно ,с оглед необходимостите и нуждите на съответното дете ,което именно не е направил ,макар да е бил осъден за това .

Видно от събраните по делото писмени доказателства от ДСИ –Е. ,макар и след постъпилите по изпълнителното дело пари –след месец май 2021г.,то издръжката за посочения период не е изплатена, а и принципа на това погасяване е при постъпване на сумите първо да се погасяват най-старите задължения,ако не е у упоменато изрично.Видно е ,също така ,че са погасени лихви и такси и чак тогава се преминава към главницата.Отделно от това са представени и писмени документи/ а именно плащания на С. с пощенски запис/ от страна на Д. ,като само при един от тези документи / с пощенско клеймо от 21.07.22г. изрично е посочено ,че издръжката е за месец юли 2022,което е извън инкриминирания по делото период.Или в този смисъл по категоричен начин става ясно,че издръжката не е заплатена за инкриминирания период посочен в обвинителния акт.

При така доказаните факти и тяхната правна квалификация, за да наложи на подсъдимия С. справедливо наказание, съдът отчете следните обстоятелства:

С. е осъден да заплаща издръжка на дъщеря си , но е явно, че не изпълнява доброволно и добросъвестно задължението си,като това е станало в условията на повторност.Като до приключване на съдебното следствие не е направил нито частично плащане,нито пълно такова за инкриминирания период.

Касае се за лице, което е разбирало свойството и значението на извършеното, целяло е това и е съзнателно не е изпълнил задължението си. Тоест налице са всички елементи от състава на престъплението по чл.183ал.4 вр.чл.28 от НК.А именно както обективните такива, така и субективните. Съдът кредитира показанията на свидетеля- Д. ,дадени на съдебното следствие, тъй като същите са логични, последователни и най-вече защото се допълват и кореспондират и с писмените доказателства по делото .Направените самопризнания, в хода на съдебното заседание се подкрепят от останалия доказателствен материал по делото.

Предвид на изложеното по-горе съдът намира, че от всички събрани по делото доказателства, по реда и средствата предвидени в НПК, се доказва по несъмнен начин подсъдимия да е осъществил с деянието си съставомерните признаци на престъплението по чл.183ал.4 вр.чл.28 ал.1 от НК. Като именно ,поради това и съобразно принципа за законноустановеност на наказанието, съдът взе в предвид санкцията предвидена в закона за това престъпление.

При индивидуализирането на наложеното на подсъдимия С. наказание съдът отчете ,съобразно изискванията на чл.57 вр.54 от НК и ги приложи при определяне на наказанието. Като анализира текста на чл.183ал.4от НК, а именно предвидените в него две наказания лишаване от свобода и пробация . Като в конкретния случай определи между двете именно наказанията „пробация“ Като същото беше наложено над минималния размер предвиден в закона , а именно за срок от ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА - при двете задължителни мерки-"задължителна регистрация по настоящ адрес"-в **** задължителни периодични срещи с пробационен служител" .Заедно с това наложи и наказанието „обществено порицание“.

Съдът наложи този размер на наказанието „пробация“като прецени ,че има предходно осъждане отново за неплащане на издръжка ,както прецени ,че другото по вид наказание „лишаване от свобода „макар и отложено с изпитателен срок по чл.66 от НК би поставило в бъдеще в невъзможност С. да плаща издръжката на детето си ,предвид и факта,че вече е започнал работа .

Според преценката на съда така определените наказания по вид и размер съответстват напълно на обществената опасност на деянието и деца, и чрез него ще се постигнат най-добре целите на специалната и генералната превенция.

По делото няма данни за направени разноски.

По изложените съображения ПРС – 17 н.с. постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

